

Szentírás Szövetség

Tematikus óravázlatok
női bibliaköröknek

Együtt - közösségben

1

Tartalomjegyzék

Bibliatanulmányozás 3 – 7. oldal
Áhítat „Példaértékű közösség”

Téma 8 – 10. oldal
„Nehézségek az kapcsolatokban”

Kreatív, közös 11 – 14. oldal
témafeldolgozás „Közösségben élni”

Különleges délután 15 – 30. oldal
/este „Együtt - közösségben”
Töltsünk együtt egy vidám, bensőséges délutánt vagy estét

Kézművesség 31. oldal
Ablakkép

Vizuális segítség a 32 – 38. oldal
témához Gondolatok az „Vacsora” kép alapján
Képek és gondolatok az „Együtt mentek” témához
Szöveg és fólia : „Mint két számár...”

Ez + Az 39 – 43. oldal
Szabályok – ima – továbbgondolásra
Dal – tanácsok a mindennapokra

Bibliai szakaszok:

Apostolok Cselekedetei 18, 1-6.11.18-19.24-26, Róma 16,3-5; 1 Korinthus 16,19; 2 Timóteus 4,19 (Akvila és Priscilla)

a) A példaértékű közösség allegóriája: a szimfónia

A görög „szimfónia” szó egybehangzást, összhangot, egyetértést jelent. A szimfonikus zenekarban különböző emberek különböző hangszereken játszanak. Ahhoz, hogy „jól hangozzanak együtt”, szükséges, hogy:

- ugyanaz legyen a kottájuk, tehát ugyanazt a zenét akarják játszani.
- legyen karmesterük, aki a zenekart vezeti. Nélküle veszélybe kerül az összhang. Ráadásul a karmester önti formába és tölti meg a zenét léttel, energiával.
- sokat gyakoroljanak! Az együttműködés nem alakul ki magától. Sok fáradságba kerül, akarni és gyakorolni kell.

b) Átvezetés a bibliai szakaszokhoz

A Bibliában szereplő emberek közül ki élt „szimfonikus” életet? (Gyűjtsük össze a javaslatokat!)

A következőkben egy házaspár közös életét vesszük szemügyre. A feleség röviden bemutatja ezt:

„A férjem Pontusból származik; ez a zsidó diaszpóra jelentős kisázsiai települése, a Fekete-tengertől délre. Sokáig Rómában éltünk, ahol szőnyegszövő műhelyünk volt; amíg Claudius császár ki nem űzte a zsidókat Rómából. Így kerültünk Görögországba, azon belül is Korinthusba. Itt találkoztunk Pál apostollal, aki Athénból érkezett.

Mivel ugyanaz volt a foglalkozásunk, velünk együtt dolgozott, hogy megkeresse kenyerét. Mikor másfél év után Pál Efesusba ment, mi is vele tartottunk. Később innen újból Rómába költöztünk, majd még egyszer Efesusba. Mozgalmas és izgalmas volt az az idő, amit Pállal töltöttünk. Még életünket is kockáztattuk, hogy Pált megmentsük.”

c) Igeolvasás:

Apostolok Cselekedetei 18, 1-6.11.18-19.24-26

Akvila és Priscilla „életszimfóniája” öt tételből állt:

1. Együtt élni
2. Együtt dolgozni
3. Együtt hinni
4. Együtt szolgálni
5. Együtt szenvedni

1. Együtt élni

Akvila és Priscilla egészen figyelemreméltó módon élhettek együtt: soha nem említik őket külön. Pedig ebben a korban nem volt magától értetődő, hogy a nőket egyáltalán megemlítsék. Négyszer (összesen pedig hatszor) említi a szöveg Priscillát a férje előtt, háromszor csak „Priszka”-ként becézve. Talán arra következtethetünk ebből, hogy Priscilla volt kettejük közül az aktívabb.

Akkor működik jól egy kapcsolat, ha adottságait mindenki képességei szerint kamatoztathatja, miközben nem rendeli magát a másik fölé. Ahol szeretetben élnek együtt, ott senki nem tolokodik jogtalanul előtérbe, hanem teret hagy a másiknak az élethez, a kibontakozáshoz, a növekedéshez és az éréshez. Ha egy hangszer nagyon kihallatszik a zenekarból, oda a szimfonikus hangzás.

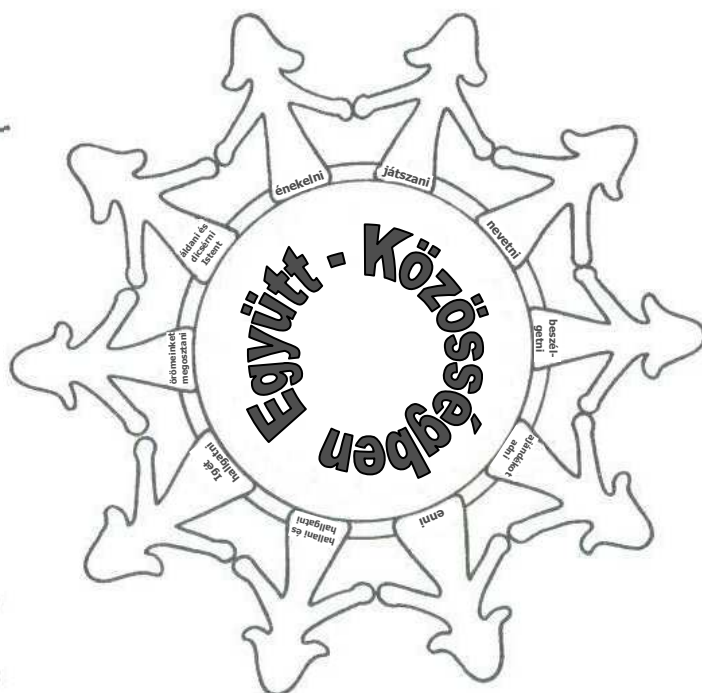
EGYÜTT - KÖZÖSSÉGBEN

Egy vidám és elgondolkodtató délután vagy este

EGYÜTT LEHET...

- 1 ... énekelni
- 2 ... játszani
- 3 ... nevetni
- 4 ... beszélgetni
- 5 ... egymást megajándékozni
- 6 ... enni
- 7 ... hallani és hallgatni
- 8 ... Igét hallgatni
- 9 ... örömeinket megosztani
- 10 ... áldani és dicsérni Istent

Előkészítés:

Fénymásoljuk le a női alak sablonát tíz példányban, egyenként különböző színű kartonokra, majd vágjuk ki őket! Ezután vágjuk ki a szósávokat is, és ragasszuk rá a női figurákra (ld. fenti ábra)! Majd vágjuk ki a kötényeket is, színezzük ki őket, és ragasszuk rá azokat a mintának megfelelően montázsragasztóval (pl. Multifix) a szoknyákra, mégpedig úgy, hogy letakarják a szósávokat. Fontos, hogy figyeljünk a helyes sorrendre: az 1. számú kötényt az „énekelni” szósávossal kell ragasztani, és így tovább.

Ezek után vágjunk ki fotókartonból egy 50 cm átmérőjű kört! Rajzoljunk erre a körre egy második, 46 cm átmérőjű kört! Helyezzük rá erre a második körre a női alakok szoknyájának szegélyét, és ragasszuk fel őket!

A kör közepébe az alkalom mottója „Együtt - közösségben” kerüljön.

A női figurákból álló kört ki lehet ragasztani a falra, mint dekorációt, vagy a terem közepén a padlóra is helyezhetjük.

(Figyelem: A 2. 4. 5. és 6. programpontokhoz szintén előkészületre van szükség. Ezeket a program megfelelő részein magyarázzuk el.)

Programsorrend

Az alkalom azzal kezdődik, hogy az 1. számú kötényt levesszük a nő szoknyájáról és így mindenki látja, hogy mit is szeretnénk most együtt tenni.

Mindig, amikor befejezünk egy programpontot, levesszük a következő kötényt.

1. Énekeljünk együtt!

Pl. kánonokat és lelki énekeket:

- Zengjünk dalt az Úrnak...
- Ó, érthetetlen kegyelem...
- Zengd Jézus nevét, zengd világ...
- Egyéb énekek kívánság szerint

2. Játsszunk együtt!

A 22. oldalon található kvíz kerül sorra asztalcsoportonként.

„Kinek kihez volt köze?”

(házaspárok, családi szálak, munkaközösség)

3. Nevessünk együtt!

Felüdítő viccek és vicces kérdések

(A 29. oldalon található egy válogatás)

Együtt mentek : Ábrahám és Izsák

Ábrahám, az idős apa, messze túl a 100. életévén, nehéz léptekkel, lesütött szemmel, összeráncolt homlokkal megy. Lepereg előtte élete: a kaldeus Ur, aztán az új haza, Hárán, Isten hívása egy idegen jövőbe, bizonytalanság, kérdések. Aztán újra és újra Isten vigasztalása, az Ő ajándékai minden hiba és bűn ellenére. Aztán Hágár ügye. Izmáel születése. Ő most messze van. Sára akarta így, és Isten is.

Izsákot, akivel most úton van, ajándékba kapta. Izsák az ígéretek beteljesülése, az ő jövője. Izsák! Egyre nehezebbek lesznek az apa léptei, mintha ólom lenne lábában. Isten utasítása az, ami olyan nehézzé teszi ezt az utat. A kés, az Izsáknak szánt böllérkés az övében nyomja a lelkét.

Izsák cipeli a fát. Könnyedén viszi. Nem tud az apa terhéről. De csodálkozik: „Hol a bárány?” – kérdezi. Bízik az édesapjában és válaszában.

Az apa bízik Istenben. Nehezebbre esik, kimondhatatlanul nehezebbre, mivel még nem láthatja a bokorban a kost, amit később az angyal megmutat neki, amikor Isten megjutalmazza bizalmáért.

Elisabeth Schunter